

Blandt andet forholder man sig ikke til, at meget af det, der har været kutyme på skolerne i en række år, og som bevisligt har været kendt af ministeriet i over 10 år, åbenbart ikke skal ind i sagen, og at ministeriets rolle i det her skal dækkes under den pågældende lov, så man får vasket sine hænder og kan komme videre, som om intet var hændt.

Vi synes, det er utroligt, at man på den måde haster noget igennem Folketinget, som har været en kendt sag i 26 år, og for ministeriet har det i hvert fald været kendt i mindst 10 år. Man skulle nærmest tro, at Danmark var i en nødretssituation, hvor det var livet om at gøre at komme igennem det her.

Man har præsenteret os for en stærkt betænkelig lov, som er på kanten af grundloven, og man vil haste den igennem Folketinget og udvalget. Ministeren har derudover løbende ændret forklaring med hensyn til, hvad hans hensigt er, og hvorfor lovforslaget er nødvendigt.

Men når man ser på, hvad der er sket, og på de ændringer, som er kommet til lovforslag nr. L 218 og L 219, er jeg nødt til at spørge ministeren: Hvad er det, der forhindrer, at lovforslag nr. L 268 kan droppes? Hvad er det egentlig, som er så vigtigt i lovforslag nr. L 268 i forhold til de muligheder, der ligger i lovforslag nr. L 218 og 219?

I lovforslag nr. L 218 og 219 har ændringsforslagene jo præciseret det lovgrundlag, som foreligger, og som ministeren ikke har ment var der, men som vi har ment forelå hele tiden.

Det er jo et meget åbent spørgsmål, hvilke anklager der faktisk holder, og det har hele tiden været Enhedslistens pointe, at det hverken kan eller vil vi gøre os til dommere over.

Senest har man jo set, at det famøse notat fra Holstebro Politi er blevet trukket tilbage som det pureste opspind; indtil for et par dage siden var det en del af de sagsakter, der bl.a. indgik i det her lovforslag. Og der kommer stadig nye redegørelser ind ad døren om de økonomiske sammenhænge i denne sag, som alt andet lige må være det grundmateriale, der er årsagen til, at vi overhovedet snakker om det. Men det er ikke noget, der kan nå at blive behandlet, det er ikke noget, der kan nå at blive grundigt vurderet, inden man åbenbart vil trumfe denne lov igennem.

Det har været et gennemgående træk, at man sagde, at ingen elever ville blive ofre i denne proces. Men sagen er jo, at selv om nogle af de

32 skoler vælger at fortsætte, vil det ikke være hensynet til eleverne, som kommer til at stå øverst. Selv om skolerne vælger at bruge egne penge til at fortsætte i foråret 1997, kan de f.eks. ikke føre elever op til eksamen. Det undrer mig meget, at ministeren ikke har lyttet til det, for faktisk er det sådan, at både ministeren og adskillige andre gentagne gange har sagt, at det var vigtigt at friholde eleverne, så de ikke blev klemte i processen.

Jeg kan da også forstå på ministeren, at det ikke var den pædagogiske linje, man ville ramme, og at man heller ikke ville forhindre skolerne i at fortsætte. Men logikken holder bare ikke, for ministeren fratager faktisk skolerne deres ret til at føre elever op til afsluttende prøver, en mulighed, som op mod halvdelen af skolerne har i dag. En henvisning til, at skolerne altid kan sende eleverne hen til en anden skole til den afsluttende prøve, kan vist ikke siges at være at tage hensyn til eleverne.

Så selv om ministeren har været på kraftigt tilbagetog og lavet en masse ændringer, er problemet, at loven stadig væk rummer nogle principielle ting, som på ingen måde kan støttes af Enhedslisten. Vi kan på ingen måde støtte, at man laver en særlov – en særlov, hvis lige indtil nu ikke er fundet. Til trods for at adskillige, både ministeren og jurister, har været i gang, har man faktisk ikke fundet dens lige i danmarkshistorien.

Ministeren kan efter vores opfattelse roligt trække lovforslag nr. L 268 tilbage. Man kan sige det sådan, at arbejdet, selv om der har været meget arbejde, ikke vil være spildt. Hele processen omkring lovforslag nr. L 268 kan nemlig danne grundlag for adskillige specialeopgaver i jura og forvaltningsret de næste par år. Det er måske også den sidste chance, som De Radikale har for at redde deres retspolitiske profil.

Jeg synes også, regeringen skal tænke på, at denne lov kan, hvis den bliver vedtaget, blive en møllesten om halsen på regeringen, et lodret dementi af, at det dér med, at regeringen var interesseret i en ny politisk moral i dansk politik, har noget som helst på sig.

Jeg må sige, at Enhedslisten er skuffet over den måde, hvorpå man kører det her igennem Folketinget. Vi er også skuffede, fordi man kan se, at mange af de argumenter, der kommer, ikke bliver taget til efterretning, at man bare presser det igennem.

Om det er for at redde regeringens ansigt, ministerens ansigt, eller det er, fordi der er et